

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕНТІВ-ПЕРЕКЛАДАЧІВ

*Головацька Ю. Б.,
доцент кафедри теорії і практики перекладу*

Практична підготовка є обов'язковою складовою структури навчальних планів системи підготовки майбутніх перекладачів. Її мета полягає у формуванні та розвитку готовності до реалізації функцій професійної діяльності, набуття та розвиток професійних вмінь і навичок прийняття самостійних рішень. Практика характеризується великою кількістю функціональних обов'язків; вона адекватна змісту й структурі професійної діяльності; створює умови для самоперевірки підготовленості та придатності студентів до професійної діяльності, для визначення рівня професійної спрямованості. Практична підготовка здійснюється під керівництвом викладача (керівника практики від університету). У навчальному плані визначається зміст практики та строки її проходження, а також кількість кредитів, які на неї відводяться.

Навчальна практика є першою, яку проходять студенти, які навчаються за освітньою програмою «Англійсько-український переклад». Вона передбачає формування та розвиток важливих фахових компетентностей, зокрема:

- здатність використовувати в професійній діяльності знання про мову як особливу знакову систему, її природу, функції, рівні;
- здатність використовувати в професійній діяльності знання з теорії та історії мов(и), що вивчаються;
- здатність аналізувати діалектні та соціальні різновиди мов(и), що вивчаються, описувати соціолінгвальну ситуацію;
- здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову, що вивчається, в усній та письмовій формі, у різних жанровостильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя;
- здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, інтерпретації та перекладу тексту;
- здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань;
- усвідомлення засад і технологій створення текстів різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами;

- здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів. Здатність до організації ділової комунікації;
- здатність обирати необхідну перекладацьку стратегію залежно від жанрової приналежності тексту та ситуації;
- здатність до здійснення адекватного усного (послідовного та синхронного) і письмового перекладів;
- здатність використовувати можливості мережевих програмних систем та Інтернет-ресурсів для вирішення теоретичних і практичних завдань у галузі професійної діяльності.

Зміст навчальної практики передбачає почергову роботу студентів у різних тематичних секціях. Відтак, здійснивши аналіз перекладацької сфери та затребуваності у фахівцях в тому чи іншому тематичному секторі галузі, визначено три секції – агропромисловий комплекс, економічний дискурс та дипломатичний дискурс.

У ході практики студенти розподілені на три групи. Робота у кожній секції організована у такий спосіб, щоб кожен студент був максимально залучений до різних видів перекладацької діяльності (власне переклад, редагування, укладання глосарію). Значна увага також приділяється практикуванню різних видів усного перекладу. Завершальним етапом роботи у секціях є презентація перекладеного матеріалу із зазначенням труднощів, з якими стикались студенти у процесі перекладу та організації командної роботи, а також шляхів їх подолання.

Таким чином, навчальна практика студентів-перекладачів є важливим компонентом їх професійної підготовки. Вона не лише сприяє опануванню фаховими навиками, а й розвиває вміння працювати в команді, дотримуватись тайм-менеджменту.